

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

.....

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Europa-Parlamentet

79/1068/EKSF, EØF, Euratom:

- ★ Europa-Parlamentets afgørelse af 16. november 1979 om godkendelse til Kommissionen vedrørende gennemførelsen af De europæiske Fællesskabers budget for regnskabsåret 1977 og om Revisionsrettens beretning 1

79/1069/EØF:

- ★ Europa-Parlamentets afgørelse af 16. november 1979 om godkendelse til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber vedrørende gennemførelsen af den fjerde europæiske udviklingsfonds transaktioner for regnskabsåret 1977 3

Beslutning med bemærkninger til afgørelserne om godkendelse vedrørende gennemførelsen af De europæiske Fællesskabers budget for regnskabsåret 1977 4

Råd

79/1070/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 6. december 1979 om ændring af direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter 8

79/1071/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 6. december 1979 om ændring af direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, samt af landbrugsafgifter og told 10

Indhold (fortsat)

79/1072/EØF:

- ★ Rådets ottende direktiv af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet 11

Kommission

79/1073/EØF:

- ★ Kommissionens direktiv af 22. november 1979 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 74/347/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende synsfelt og forrudeviskere for landbrugs- og skovbrugshjultraktorer 20

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTET

EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

af 16. november 1979

om godkendelse til Kommissionen vedrørende gennemførelsen af De europæiske Fællesskabers budget for regnskabsåret 1977 og om Revisionsrettens beretning

(79/1068/EKSF, EØF, Euratom)

EUROPA-PARLAMENTET —

- der henviser til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 78g,
- der henviser til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 206b,
- der henviser til traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 180b,
- der henviser til forvaltningsregnskabet og status for Fællesskaberne for regnskabsåret 1977,
- der henviser til Revisionsrettens beretning om regnskaberne for regnskabsåret 1977 samt til institutionernes svar på denne beretning (dok. 500/78),
- der henviser til Rådets henstilling om godkendelse af Kommissionens forvaltning af budgettet og af tillægs- og ændringsbudgetterne for De europæiske Fællesskaber for regnskabsåret 1977 (dok. 179/79),
- der henviser til betænkningen fra udvalget for budgetkontrol (dok. 1-463/79) —

1. Konstaterer, at:

- a) overslagene over indtægter for regnskabsåret 1977 beløber sig til 9 584 257 659 RE, fordelt som følger:
  - egne indtægter: 6 295 143 004 RE,
  - bidrag i henhold til afgørelsen af 21. april 1970: 3 158 041 541 RE,
  - andre indtægter: 131 073 114 RE;
- b) overslagene over udgifter for regnskabsåret 1977 beløber sig til 9 584 257 659 RE.

2. Bemærker, at:
- a) de udgifter, som skal dækkes af regnskabsårets indtægter ⁽¹⁾, beløber sig til 8 483 247 173,98 RE, fordelt som følger:
    - betalinger i regnskabsåret 1977: 7 227 291 305,36 RE,
    - overførsler til regnskabsåret 1978: 1 670 497 751,68 RE,
    - minus bortfaldne overførsler fra regnskabsåret 1976: 414 541 883,06 RE;
  - b) bevillinger for dette regnskabsår er anvendt i et omfang af (forpligtelser) 9 585 870 870,92 RE.
3. Meddeler godkendelse til Kommissionen for følgende beløb, der er opført på forvaltningsregnskabet:
- a) indtægter:
    - fastslåede krav for regnskabsåret 1977: 8 484 744 296,33 RE,
    - betalinger pr. 31. december 1977: 10 331 503 807,12 RE, fordelt som følger
      1. betalinger af regnskabsårets tilgodehavender 8 832 219 048,60 RE, fordelt som følger:
        - egne indtægter: 5 688 712 821,08 RE,
        - bidrag i henhold til afgørelsen af 21. april 1970: 2 867 641 190,28 RE,
        - andre indtægter: 275 865 037,24 RE,
      2. betalinger af tilgodehavender fra det foregående regnskabsår: 1 499 284 758,52 RE, fordelt som følger:
        - egne indtægter: 1 049 590 541,45 RE,
        - bidrag i henhold til afgørelsen af 21. april 1970: 348 314 783,02 RE,
        - andre indtægter: 101 379 434,05 RE;
  - b) udgifter (betalinger konteret under regnskabsåret): 7 227 291 305,36 RE.
4. Bemærker endvidere, at tilgodehavender fra tidligere år som opgjort pr. 31. december 1976 (til 1 497 122,34 RE) er annulleret;
5. Henviser til sin beslutning med bemærkningerne til afgørelsen om godkendelse og anmoder institutionerne om i overensstemmelse med artikel 85 i finansforordningen at afgive beretning om de foranstaltninger, der er truffet som følge af disse bemærkninger;
6. Pålægger sin formand at sende denne afgørelse og de ledsagende bemærkninger til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber samt til de øvrige institutioner og at sørge for, at de offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (L-udgaven).

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. november 1979.

H.-J. OPITZ
Generalsekretær

Simone VEIL
Formand

⁽¹⁾ I overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 2891/77 af 19. december 1977 (EFT nr. L 336 af 27. 12. 1977, s. 5).

EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

af 16. november 1979

om godkendelse til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber vedrørende gennemførelsen af den fjerde europæiske udviklingsfonds transaktioner for regnskabsåret 1977

(79/1069/EØF)

EUROPA-PARLAMENTET —

- der henviser til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 206b,
- der henviser til Lomé-konventionen AVS-EØF,
- der henviser til den interne aftale om finansiering og forvaltning af fællesskabsstøtte,
- der henviser til forvaltningsregnskaberne, status over og beretningen om den fjerde europæiske udviklingsfonds virksomhed, der vedtoges den 31. december 1977 ⁽¹⁾,
- der henviser til Revisionsrettens beretning om regnskaberne for regnskabsåret 1977 og institutionernes svar på denne beretning,
- der henviser til henstillingen fra Rådet for De europæiske Fællesskaber (dok. 188/79),
- der henviser til betænkningen fra udvalget for budgetkontrol (dok. 1-463/79) —

1. Meddeler godkendelse til Kommissionen vedrørende følgende punkter på forvaltningsregnskabet for regnskabsåret 1977:

- indtægter, der beløber sig til 319 546 526,24 ERE,
- udgifter (betalinger), der beløber sig til 154 585 115,44 ERE.

2. Pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber samt til de øvrige institutioner og at sørge for, at den offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (L-udgaven).

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. november 1979.

H.-J. OPITZ
Generalsekretær

Simone VEIL
Formand

⁽¹⁾ KOM(79) 49 endel.

BESLUTNING

med bemærkninger til afgørelse om godkendelse vedrørende gennemførelsen af De europæiske Fællesskabers budget for regnskabsåret 1977

EUROPA-PARLAMENTET:

1. Opfordrer alle institutioner til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme nedenstående bemærkninger og anmoder dem om, i overensstemmelse med artikel 85, stk. 3, i finansforordningen, at forelægge det en skriftlig beretning om disse foranstaltninger.

2. Betragter Kommissionens begrundelser for ikke-ansøgningen af de bevillinger, som ved Parlamentets ændringer er opført på budgettet, som utilstrækkelige til at berettige, at budgetmyndighedens beslutninger ikke er blevet taget i betragtning, så meget desto mere som Rådet ikke har følt sig forpligtet til at meddele Parlamentet, at budgettets gennemførelse rejste problemer, som kunne have berettiget til en samrådsprocedure.

3. Fastlår, at den manglende gennemførelse af bevillinger i regnskabsåret 1977 frem for alt har ramt nye politiske sektorer, og henviser til, at den manglende gennemførelse af bevillinger er et indbygget træk ved omfattende dele af budgettet og medfører en begrænsning af Europa-Parlamentets budgetbeføjelser.

4. Anmoder Revisionsretten om i forbindelse med årsberetningen at gøre rede for situationen inden for det samarbejde, som har fundet sted med de nationale kontrolinstanser.

5. Anmoder Kommissionen om i den finansielle analyse at medtage en undersøgelse af resultaterne af de midler Fællesskabet har givet ud samt en undersøgelse af budgettets økonomiske indvirkning.

Regnskabsaflæggelse og klarhed i opstillingen

6. Fastlår, at de af Kommissionen forelagte regnskaber og analyser over finansforvaltningen hverken er udformet klart forståeligt eller koncist, og er af den mening, at dette er to væsentlige forudsætninger for en kontrol fra Parlamentets side.

7. Fastslår, at Kommissionens regnskaber ikke opstiller de beløb, som omfattes af godkendelsesbeslutningerne, således at Revisionsretten ikke kan udtale sig om sådanne forslag; er derfor af den mening, at Kommissionen for fremtiden bør forelægge disse forslag.

8. Anmoder Kommissionen om til regnskaberne at vedføje en oversigt med nærmere oplysninger — både om mængder og værdi — om de offentlige og private lagre af landbrugsprodukter, der hidrører fra Fællesskabets interventionssystem inden for landbruget.

Indtægter

9. Ønsker en strengere kontrol i forbindelse med indtægterne, idet en uensartet anvendelse af den fælles toldtarif på visse områder kunne lægge en uacceptabel byrde på andre sektorer og andre medlemsstater og endog kunne medføre fordrejninger af handelen.

10. Opfordrer indtrængende Rådet til hurtigst muligt at vedtage den af Kommissionen foreslåede forordning ⁽¹⁾ til bekæmpelse af uregelmæssighederne vedrørende egne indtægter i overensstemmelse med det ønske, som Parlamentet fremsatte i sin afgørelse af 7. juli 1977 ⁽²⁾, og som det bekræftede på mødet i maj 1979 ⁽³⁾.

11. Henstiller til Kommissionen med regelmæssige mellemrum at kontrollere alle de toldpræferencer, som er indrømmet af medlemsstaterne, og til at sætte alle hensigtsmæssige politiske og retlige midler ind på at ophæve dem.

Forvaltningsudgifter og personale

12. Vil udtale sig om spørgsmål vedrørende den økonomiske forvaltning af bevillingerne i forbindelse med Kommissionens repræsentations- og tjenesterejseudgifter inden for rammerne af decharge-proceduren 1978.

13. Går ind for støtte intern smidighed og bevægelighed for personalet i Fællesskabets institutioner og organer.

⁽¹⁾ Forslag til en forordning fra Rådet om foranstaltninger, som skal træffes i tilfælde af uregelmæssigheder vedrørende de i afgørelsen af 21. april 1970 fastsatte egne indtægter samt om indførelse af en ordning for underretning af Kommissionen om sådanne uregelmæssigheder (KOM(79) 111 endel.).

⁽²⁾ EFT nr. L 229 af 7. 9. 1977.

⁽³⁾ Dok. 167/79.

14. Anbefaler nedsættelse af en intern »screening group« efter Kommissionens mønster i alle institutioner.

15. Opfordrer Kommissionen til at nedskære sine ansættelsesudgifter ved at harmonisere ansættelsesprocedurerne eller tilrettelægge dem sammen med de øvrige institutioner.

16. Anmoder Kommissionen om bl.a. at undersøge leasing-mulighederne, som måske kunne føre til en væsentlig forbedring af Fællesskabets politik med hensyn til kontorlokaler, og beklager mangelen på et enkelt hjemsted for samtlige institutioner, hvilket medfører yderligere udgifter.

17. Foreslår institutionerne — i betragtning af den store andel af forvaltningsbudgettet, som er afsat til dækning af de udgifter, som opstår fordi der må arbejdes på alle fællesskabssprog — at de i fællesskab bør overveje, hvorledes de ekstraudgifter til sprog-tjenesten, som udvidelsen medfører, kan holdes så lave som muligt.

18. Er af den mening, at bestræbelserne på samarbejde mellem institutionerne bør styrkes med henblik på at nedsætte udgifterne til indkøb af materiel og inventar samt krav om tjenesteydelser.

Forskning, investeringer og energi

19. Fastslår, at tidligere a) var planlægningen på energi- og forskningsområdet utilstrækkelig og b) blev der gjort overdrevent brug af overførsler af bevillinger, og at c) Kommissionen generelt burde lægge mere vægt på at anvendelserne til forskningsformål også betalte sig.

20. Vil på grundlag af en beretning fra Revisionsretten undersøge, om ordningen vedrørende den midlertidige ansættelse af yderligere 70 medarbejdere i det fælles forskningscenter fungerer efter hensigten.

Socialfonden

21. Opfordrer Kommissionen til at opstille sit forvaltningsregnskab efter de kriterier, som er foreslået af Revisionsretten.

22. Pålægger udvalget for budgetkontrol at udarbejde en betænkning om den langsommelige anvendelse af

bevillingerne inden for socialfonden, men også inden for alle andre sektorer, hvor dette problem eksisterer.

23. Er af den opfattelse, at personale og materiel bør udnyttes på den mest hensigtsmæssige måde, og at der bør ske en rationalisering af procedurerne.

24. Opfordrer Kommissionen til yderligere at bestræbe sig på at samordne fællesskabsbevillinger og -støtteforanstaltninger, således at man undgår overlappning af støtte, og således at deres effektivitet øges.

Regionalfonden

25. Vil gerne overtale sig om effektiviteten af den kontrol, som udføres i medlemsstaterne, samt om dens harmonisering og, opgjort for de enkelte regioner, om fællesskabsfinansieringens virkninger med hensyn til regionalpolitikens målsætninger, især ved hjælp af de statistiske oplysninger, som forelægges af medlemsstaterne.

26. Er af den mening, at Fællesskabets regionalpolitik tjener et formål som støtte til og ikke som erstatning for nationale politiske bestræbelser.

27. Opfordrer indtrængende Kommissionen til at videreføre sine bestræbelser for at sikre, at princippet om støttens supplerende art overholdes, således at virkningen af fællesskabsstøtten ikke ophæves af en nedgang i den nationale støtte.

28. Opfordrer Kommissionen til at udvirke, at Fællesskabets støtte til projekter i regionerne bliver tilstrækkeligt kendt i offentligheden.

EUGFL, garantisektionen

29. Fastlår med beklagelse, at de omfattende overførsler af bevillinger fra et kapitel til et andet, og fra regnskabsår til regnskabsår, er kendetegnende for finansforvaltningen på dette område.

30. Konstaterer, at kløften mellem de rige og de fattige regioner i Fællesskabet trods regionalfondens eksistens er yderligere udvidet.

31. Gør opmærksom på, at omfanget af overførsler af bevillinger og omfanget af saldi, som forbliver på medlemsstaternes hænder, er vokset betydeligt, hvilket betyder en yderligere udvanding af princippet om budgettets etårige karakter.

32. Beklager den tilsyneladende langsommelighed, der har præget tilbagebetalingen fra visse medlemsstater, hvor der er opdaget uregelmæssigheder.

33. Opfordrer Kommissionen til at anmode medlemsstaterne om at forfølge uregelmæssigheder med den nødvendige energi og at søge alle udestående fordringer inddrevet.

34. Bemærker, at der ikke findes nogen reel kontrol med landbrugsudgifterne som følge af det ringe antal involverede tjenestemænd og omfanget af de budgetter, som de skal føre tilsyn med.

35. Opfordrer Kommissionen til ufortøvet at foretage undersøgelser vedrørende en forenkling af landbrugsforordningerne med henblik på at udbedre visse mangler, som for tiden endnu forleder til uregelmæssigheder.

36. Er af den mening, at effektiviteten af EUGFL, trods dens omfang, ligesom effektiviteten af Fællesskabets landbrugspolitik, alt i alt kan undergraves af endnu mere omfattende nationale støtteforanstaltninger, som ikke nødvendigvis er i overensstemmelse med fællesskabspolitikens målsætninger, eller måske endog i modstrid med dem.

37. Fastlår, at den nuværende praksis og lovgivning kan føre til, at det er umuligt at opstille et endeligt forvaltningsregnskab for det regnskabsår, for hvilket der skal gives decharge, og opfordrer Kommissionen til så præcist og omfattende som muligt at udarbejde en regnskabsopgørelse i en analyse af finansforvaltningen inden for EUGFL-garantisektionen.

38. Opfordrer Revisionsretten til at se på problemerne i forbindelse med interventions- og oplagringsorganernes administration.

EUGFL, udviklingssektionen

39. Fastlår de alvorlige vanskeligheder i forbindelse med gennemførelsen af bevillingerne og tilskriver finansieringsmetoden disse vanskeligheder;

40. Foreslår derfor Kommissionen at undersøge, om finansieringsmetoden for de enkelte projekter kan have en bedre anvendelse, og om finansieringsmetoden med tilbagebetaling til medlemsstaterne så vidt muligt kan undgås.

41. Anmoder Kommissionen om at foreslå hensigtsmæssige ændringer af Fællesskabets strukturforordninger, når disse skaber gennemførelsesproblemer, således at de kan bringes mere og mere på linje med de mindre udviklede regioners særlige behov.

42. Opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at de sociale og strukturelle landbrugsdirektiver i højere grad gennemføres, således at de tilsigtede reformer kan ske i et tilfredsstillende tempo.

Udviklingsbistand

43. Fastslår, at finansforvaltningen inden for fødevarerhjelpen er kendetegnet af følgende:

- unøjagtige overslag over bevillingerne og udsædvanligt høje overførsler af bevillinger,
- forsinkelser med hensyn til igangsættelse og gennemførelse af støtteforanstaltningerne,
- fejl i procedurerne for tilrådighedsstillelse af hjælpen,
- forstyrrelser i transporten af fødevarerhjelpen,
- manglende inddrivelse af udlæg til omkostninger opstået som følge af forsinkelser,
- utilstrækkelig kontrol med hensyn til udnyttelse af hjælpen og anvendelsen af modydelserne.

44. Udtrykker nok en gang sin bekymring over de alvorlige forsinkelser, der præger beslutningsprocessen og som hæmmer fødevarerhjælpens effektivitet og kontinuitet.

45. Henleder opmærksomheden på den kritik, Revisionsretten har fremsat, om at visse modtagerlandes behov er blevet stærkt overvurderet.

46. Protesterer imod, at de ekstra bevillinger, der blev opført under kapitel 100 på grundlag af et forslag til ændring, og som udgjorde 14 000 000 ERE, uden nogen begrundelse blev strøget ved slutningen af regnskabsåret.

47. Henstiller til Kommissionen kun at lade hjælpen gå gennem organisationer uden for Fællesskabet, når de nødvendige kontrolforanstaltninger er til stede.

Udviklingsfonden

48. Anmoder indtrængende Kommissionen om at være opmærksom på problemet med hensyn til den ringe udnyttelsesgrad for betalingsbevillingerne inden for den fjerde europæiske udviklingsfond.

49. Pålægger udvalget for budgetkontrol at undersøge STABEX-systemets funktion på grundlag af Revisionsrettens konklusion og at afgive betænkning herom til Parlamentet.

Låntagnings- og udlånsvirksomhed

50. Beklager det manglende overblik over Fællesskabets finansielle krav og omfanget af udlånsvirksomheden, som umuliggør en politisk kontrol fra Fællesskabets side.

51. Pålægger sit udvalg for budgetkontrol at træffe de nødvendige foranstaltninger til at muliggøre denne kontrol.

RÅD

RÅDETS DIREKTIV

af 6. december 1979

om ændring af direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter

(79/1070/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99 og 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Skattesvig og skatteunddragelse fører til budgetmæssige tab såvel som til krænkelse af princippet om skattemæssig retfærdighed og er i modstrid med sund konkurrence; herved påvirkes det fælles markedes funktion;

med henblik på en mere effektiv bekæmpelse heraf bør samarbejdet mellem skattemyndighederne inden for Fællesskabet styrkes efter fælles principper og fælles regler;

Rådet udstedte den 19. december 1977 direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter ⁽³⁾; denne gensidige bistand bør udvides til området indirekte skatter, ikke blot for at sikre en korrekt ansættelse og opkrævning af disse, men også for at gøre foranstaltningen vedrørende de direkte skatter mere effektiv;

udvidelsen af den gensidige bistand er særlig påkrævet med henblik på merværdiafgiften, dels som følge af dens karakter af almindelig forbrugsafgift, dels på grund af dens rolle i ordningen med Fællesskabets egne indtægter;

de i direktiv 77/799/EØF fastsatte bestemmelser er med nogle få tilføjelser og suppleringer lige så velegnede for merværdiafgiften; det er derfor tilstrækkeligt at udvide dette direktivs anvendelsesområde —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 77/799/EØF ændres således:

1. Titlen affattes således:

»Rådets direktiv af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for områderne direkte skatter og merværdiafgift.«

2. Artikel 1 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler, i overensstemmelse med dette direktiv, alle oplysninger, der gør det muligt for dem at foretage en korrekt ansættelse af indkomst- og formueskat samt af merværdiafgift.«

⁽¹⁾ EFT nr. C 182 af 31. 7. 1978, s. 46.

⁽²⁾ EFT nr. C 283 af 27. 11. 1978, s. 28.

⁽³⁾ EFT nr. L 336 af 27. 12. 1977, s. 15.

b) i stk. 5 affattes teksten vedrørende Det forenede Kongerige således:

»i Det forenede Kongerige:

The Commissioners of Customs and Excise eller en befuldmægtiget stedfortræder med hensyn til oplysninger, der alene drejer sig om merværdiafgift,

The Commissioners of Inland Revenue eller en befuldmægtiget stedfortræder med hensyn til alle andre oplysninger.«

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for senest den 1. januar 1981 at efterkomme dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. december 1979.

På Rådets vegne

L. PRETI

Formand

RÅDETS DIREKTIV

af 6. december 1979

om ændring af direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, samt af landbrugsimportafgifter og told

(79/1071/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99 og 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Et fordringsdokument, som er udfærdiget af myndighederne i en medlemsstat, og som vedrører merværdiafgift, kan på nuværende tidspunkt principielt ikke indrives i en anden medlemsstat;

da anvendelsen af nationale bestemmelser om inddrivelse af merværdiafgift er begrænset til det nationale område, udgør disse bestemmelser en hindring for det fælles markeds oprettelse og funktion; det er derfor nødvendigt at fastsætte fælles regler om gensidig bistand mellem medlemsstaterne med henblik på inddrivelse; de bør ligeledes finde anvendelse på inddrivelse af renter og omkostninger i forbindelse med fordringer;

for inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, samt af landbrugsimportafgifter og told har Rådet ved direktiv 76/308/EØF ⁽³⁾ vedtaget fælles regler;

på det skattemæssige område kan de samme regler anvendes; det er derfor tilstrækkeligt at udvide anvendelsesområdet for direktiv 76/308/EØF —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Titlen på direktiv 76/308/EØF affattes således:

»Rådets direktiv af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, samt af landbrugsimportafgifter og told, og i forbindelse med merværdiafgift.«

Artikel 2

Artikel 2 i direktiv 76/308/EØF ændres således:

- a) litra d) bliver litra e);
- b) der indføres efter litra c) følgende litra:
»d) merværdiafgift«.

Artikel 3

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for senest den 1. januar 1981 at efterkomme dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. december 1979.

På Rådets vegne

L. PRETI

Formand

(1) EFT nr. C 57 af 7. 3. 1977, s. 62.

(2) EFT nr. C 56 af 7. 3. 1977, s. 79.

(3) EFT nr. L 73 af 19. 3. 1976, s. 18.

RÅDETS OTTENDE DIREKTIV

af 6. december 1979

om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet

(79/1072/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾, særlig artikel 17, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 17, stk. 4, i direktiv 77/388/EØF skal Rådet vedtage fællesskabsregler for tilbagebetaling af den i stk. 3 i nævnte artikel omhandlede merværdiafgift til de afgiftspligtige, der ikke er etableret i indlandet;

det bør undgås, at en afgiftspligtig person, som er etableret i en medlemsstat, definitivt skal afholde den afgift, der i en medlemsstat er faktureret for levering af goder eller præstation af tjenesteydelser, eller som i denne medlemsstat er erlagt for indførsel, og således være udsat for dobbelt beskatning;

der bør gøres en ende på forskellene mellem de bestemmelser, der for tiden gælder i medlemsstaterne, og som ofte er årsag til omlægninger i samhandelen og konkurrencefordrejning;

fællesskabsbestemmelser herom er et fremskridt i retning af faktisk gennemførelse af den frie bevægelighed

for personer, goder og tjenesteydelser og bidrager således til at supplere den økonomiske integrationsproces;

sådanne bestemmelser må ikke medføre, at afgiftspligtige behandles forskelligt, alt efter hvilken medlemsstat de er etableret i;

visse former for svig og unddragelse må undgås;

i henhold til artikel 17, stk. 4, i direktiv 77/388/EØF kan medlemsstaterne for så vidt angår de afgiftspligtige, der ikke er etableret på Fællesskabets område, afslå tilbagebetaling eller kræve yderligere betingelser opfyldt herfor; det bør imidlertid undgås, at tilbagebetaling af afgift til disse afgiftspligtige personer finder sted på fordelagtigere vilkår end dem, der er fastsat for afgiftspligtige personer fra Fællesskabet;

i første fase bør man indskrænke sig til at vedtage de fællesskabsretlige gennemførelsesbestemmelser, som er indeholdt i dette direktiv; i disse bestemmelser fastsættes det navnlig, at afgørelser om ansøgninger om tilbagebetaling skal meddeles inden for seks måneder fra indgivelsen, og tilbagebetaling skal finde sted inden for samme frist; i en periode på et år efter sidste frist for iværksættelse af disse foranstaltninger skal Den italienske Republik bemyndiges til at meddele, hvilke afgørelser de kompetente italienske myndigheder skal træffe med hensyn til ansøgninger, der indgives af afgiftspligtige, som ikke er etableret på italiensk område, og de dertil svarende tilbagebetalinger skal finde sted i løbet af ni måneder, for at denne medlemsstat kan omlægge den ordning, der anvendes i øjeblikket, med henblik på anvendelse af fællesskabsordningen;

til supplerung af denne fællesskabsordning bør Rådet vedtage yderligere retningslinjer; indtil sidstnævnte træder i kraft tilbagebetaler medlemsstaterne afgiften på transaktioner, der ikke er omfattet af nærværende di-

(1) EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

(2) EFT nr. C 26 af 1. 2. 1978, s. 5.

(3) EFT nr. C 39 af 12. 2. 1979, s. 14.

(4) EFT nr. C 269 af 13. 11. 1978, s. 51.

rektiv, i henhold til de bestemmelser, som de vedtager i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4, i direktiv 77/388/EØF —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Som afgiftspligtig person, der ikke er etableret i indlandet, anses ved anvendelsen af dette direktiv enhver i artikel 4, stk. 1, i direktiv 77/388/EØF omhandlet afgiftspligtig, som i den i artikel 7, stk. 1, første afsnit, første og andet punktum omhandlede periode i det pågældende land hverken har haft hjemsted for sin økonomiske virksomheder eller et fast forretningssted, hvorfra virksomheden er blevet udøvet, eller, i mangel af et sådant hjemsted eller fast forretningssted, sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, og som i samme tidsrum ikke har leveret goder eller præsteret sådanne tjenesteydelser, der må betragtes som foregået i det pågældende land, med undtagelse af:

- a) transportydelser og tjenesteydelser i tilknytning til disse transportydelser, som i medfør af artikel 14, stk. 1, litra i), artikel 15 eller artikel 16, stk. 1, afsnit B, C og D, i direktiv 77/388/EØF er afgiftsfritaget,
- b) tjenesteydelser i tilfælde, hvor afgiften kun påhviler aftageren i medfør af artikel 21, stk. 1, litra b), i direktiv 77/388/EØF.

Artikel 2

Hver enkelt medlemsstat tilbagebetaler på de i det følgende fastsatte vilkår til enhver afgiftspligtig person, der ikke er etableret i indlandet, men som er etableret i en anden medlemsstat, den merværdiafgift, som er blevet opkrævet for tjenesteydelser eller løsøre, der er leveret ham i indlandet af en anden afgiftspligtig, eller som han er blevet pålagt ved indførsel af goder til landet i det omfang, hvor disse goder og disse tjenesteydelser anvendes til brug ved de i direktiv 77/388/EØF, artikel 17, stk. 3, litra a), og b), omhandlede transaktioner eller de i artikel 1, litra b), omhandlede tjenesteydelser.

Artikel 3

For at modtage tilbagebetaling skal enhver i artikel 2 omhandlet afgiftspligtig person, som hverken har leveret goder eller præsteret sådanne tjenesteydelser, at de må betragtes som foregået i indlandet:

- a) til den i artikel 9, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed indgive en ansøgning, der svarer til

modellen i bilag A, samt de originale fakturaer eller importdokumenter; medlemsstaterne stiller en vejledning til rådighed for ansøgerne; denne skal under alle omstændigheder indeholde de i bilag C anførte oplysninger;

- b) med en attestation udstedt af administrationen i den stat, hvor han er etableret, bekræfte, at han er merværdiafgiftspligtig i denne stat; såfremt den i artikel 9, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed allerede er i besiddelse af en sådan attestation, behøver den afgiftspligtige dog ikke at indgive nogen ny attestation i det første år efter at administrationen i den stat, hvor han er etableret, har udstedt den første; medlemsstaterne udsteder ingen attestation til afgiftspligtige, der omfattes af afgiftsfrihed i medfør af direktiv 77/388/EØF, artikel 24, stk. 2;
- c) skriftligt erklære, at han hverken har leveret goder eller præsteret sådanne tjenesteydelser, at de må betragtes som foregået i indlandet, i løbet af den i artikel 7, stk. 1, første afsnit, første og andet punktum, omhandlede periode;
- d) forpligte sig til at tilbagebetale ethvert beløb, som han uretmæssigt har oppebåret.

Artikel 4

Enhver i artikel 2 omhandlet afgiftspligtig person, som i indlandet hverken har leveret goder eller præsteret tjenesteydelser, der må betragtes som foregået i landet, bortset fra sådanne, som er omhandlet i artikel 1, litra a) og b), skal for at opnå tilbagebetaling:

- a) opfylde de i artikel 3, litra a), b) og d), omhandlede forpligtelser;
- b) skriftligt erklære, at han i den i artikel 7, stk. 1, første afsnit, første og andet punktum, omhandlede periode hverken har leveret goder eller præsteret sådanne tjenesteydelser, at de må betragtes som foregået i indlandet, bortset fra de i artikel 1, litra a) og b), nævnte ydelser.

Artikel 5

Ved anvendelse af nærværende direktiv fastsættes retten til tilbagebetaling af afgiften i overensstemmelse med artikel 17 i direktiv 77/388/EØF, således som denne anvendes i den medlemsstat, der foretager tilbagebetalingen.

Nærværende direktiv anvendes ikke på levering af goder, der i henhold til artikel 15, nr. 2, i direktiv 77/388/EØF er fritaget eller kan fritages for afgift.

Artikel 6

Medlemsstaterne kan ud over de i artikel 3 og 4 omhandlede forpligtelser ikke pålægge de i artikel 2 omhandlede afgiftspligtige personer andre forpligtelser, end at de i særlige tilfælde skal tilvejebringe de nødvendige oplysninger til vurdering af, hvorvidt ansøgningen om tilbagebetaling er berettiget.

Artikel 7

1. Den i artikel 3 og 4 omhandlede ansøgning om tilbagebetaling skal vedrøre køb af goder eller tjenesteydelser, der er faktureret inden for en periode på mindst tre måneder og højst et kalenderår, eller import der har fundet sted i samme periode. Ansøgningen kan dog vedrøre en periode på under tre måneder, når denne udgør resten af et kalenderår. Ansøgningerne kan ligeledes vedrøre fakturaer eller importdokumenter, som ikke er medtaget i tidligere ansøgninger, og som vedrører transaktioner i det pågældende kalenderår. Ansøgningen skal fremsendes til den i artikel 9, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed senest seks måneder efter udløbet af det kalenderår, hvor afgiften forfaldt til betaling.

Såfremt ansøgningen vedrører en periode på under et kalenderår, men på tre måneder eller derover, må det beløb, den vedrører, ikke være mindre end modværdien i national valuta af 200 europæiske regningsenheder; udgør perioden et kalenderår eller resten af et kalenderår, må beløbet ikke være mindre end modværdien i national valuta af 25 europæiske regningsenheder.

2. Den europæiske regningsenhed er den i finansforordningen af 21. december 1977⁽¹⁾ definerede, således som fastsat pr. 1. januar i det år, hvor den i stk. 1, første afsnit, første og andet punktum, omhandlede periode ligger. Medlemsstaterne kan afrunde de beløb, der fremkommer ved omregning til den nationale valuta, med indtil 10 % op eller ned.

3. Den i artikel 9, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed påtegner eller fakturaer og importdokumenter, for at disse ikke skal kunne anvendes ved en ny ansøgning, og tilbagesender dem inden en måned.

4. Afgørelser om ansøgninger om tilbagebetaling skal meddeles inden seks måneder efter at disse ansøgninger tillige med alle de dokumenter, som i henhold til nærværende direktiv er nødvendige for at behandle ansøg-

ningen, blev indgivet til den i stk. 3 omhandlede kompetente myndighed. Tilbagebetaling skal finde sted inden udløbet af ovennævnte frist, på ansøgerens anmodning enten i den medlemsstat, der foretager tilbagebetalingen, eller i den stat, hvor den pågældende er etableret. I sidstnævnte tilfælde bærer ansøgeren selv bankomkostningerne i forbindelse med overførselen.

Afslag skal begrundes. De kan appelleres til den kompetente instans i den pågældende medlemsstat under de former og inden for de frister, som gælder for klager vedrørende tilbagebetalinger, hvorom afgiftspligtige etableret i denne stat har søgt.

5. Når en tilbagebetaling er opnået på svigagtig eller anden uretmæssig vis, inddriver den i stk. 3 omhandlede kompetente myndighed direkte de uretmæssigt oppebårne beløb samt eventuelle bøder efter den fremgangsmåde, som gælder i den pågældende medlemsstat, med forbehold af bestemmelserne vedrørende gensidig bistand til inddrivning af merværdiafgift.

Ved svigagtig ansøgning, for hvilken der ifølge national lovgivning ikke kan idømmes bøde, kan den pågældende medlemsstat i en periode på højst to år efter indgivelse af den svigagtige ansøgning nægte den pågældende afgiftspligtige enhver senere tilbagebetaling. Ved svigagtig ansøgning, for hvilken der er idømt en bøde, som ikke er blevet betalt, kan den pågældende medlemsstat suspendere enhver senere tilbagebetaling til den pågældende afgiftspligtige, indtil bøden er blevet betalt.

Artikel 8

For så vidt angår afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, har hver medlemsstat ret til ikke at yde disse tilbagebetaling eller til at stille særlige betingelser herfor.

Tilbagebetaling må ikke finde sted på gunstigere betingelser end dem, der gælder for afgiftspligtige personer fra Fællesskabet.

Artikel 9

Medlemsstaterne giver på passende måde meddelelse om, hvilken kompetent myndighed der skal modtage de i artikel 3, litra a), og artikel 4, litra a), omhandlede ansøgninger.

De i artikel 3, litra b), og artikel 4, litra a), omhandlede attestationer vedrørende den afgiftspligtiges stilling skal svare til modellen i bilag B.

⁽¹⁾ EFT nr. L 356 af 31. 12. 1977, s. 1.

Artikel 10

Medlemsstaterne sætter de nødvendige bestemmelser i kraft for senest den 1. januar 1981 at efterkomme dette direktiv. Dette direktiv vedrører kun ansøgninger om tilbagebetaling af merværdiafgift på fakturerede køb af goder eller tjenesteydelser eller indførsler, der er foretaget efter nævnte tidspunkt.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 11

Uanset artikel 7, stk. 4 kan den italienske republik indtil den 1. januar 1982 forlænge fristen i nævnte artikel fra seks til ni måneder.

Artikel 12

Efter høring af medlemsstaterne forelægger Kommissionen i løbet af tre år efter den i artikel 10 nævnte dato Rådet en rapport om gennemførelsen af nærværende direktiv, særlig, artikel 3, 4 og 7.

Artikel 13

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. december 1979.

På Rådets vegne
L. PRETI
Formand

BILAG A

MODEL

Er dette Deres første ansøgning?
I benægtende fald bedes De anføre registreringsnummer

Indgangsstempel

Den kompetente myndighed, hvortil ansøgningen er rettet

**Ansøgning
tilbagebetaling af merværdiafgift**

fra en afgiftspligtig person,
der ikke er etableret i indlandet
(se vejledning inden De udfylder ansøgningen)

1	Ansøgerens navn og fornavn(e), eller firmanavn	
	Gade og husnummer	
	Postnummer, by, land	
2	Arten af ansøgerens virksomhed	
3	Afgiftsmyndigheden samt ansøgerens momsregistreringsnummer i det land, hvor han er etableret, har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted	
4	Ansøgningen vedrører følgende periode	
5	Det samlede beløb (i tal), der søges tilbagebetalt (se detaljeret opgørelse på bagsiden)	
6	Ansøgeren anmoder om tilbagebetaling af det i rubrik 5 anførte beløb på den i rubrik 7 anførte måde.	
7	Ønsket udbetalingsform (*)	
	bankkonto ☐ postgirokonto ☐	
	Kontonummer	Pengeinstituttets kode
	Kontohaverens navn	
	Pengeinstituttets navn og adresse	
8	Antal bilag ..... fakturaer ..... importdokumenter	
9	Ansøgeren erklærer:	
	a) at de goder eller tjenesteydelser, der er anført på bagsiden af denne ansøgning, er blevet anvendt af den afgiftspligtige i forbindelse med:	
	b) at han i det land, hvor der søges om tilbagebetaling, i den af denne ansøgning omfattede periode:	
	☐ (*) ikke har leveret goder eller præsteret tjenesteydelser,	
	☐ (*) kun har præsteret tjenesteydelser, for hvilke modtageren alene er afgiftspligtig,	
	☐ (*) kun har præsteret visse former for transportydelser, der er fritaget for afgift, og visse tjenesteydelser af accessorisk karakter i forhold til nævnte transportvirksomhed;	
	c) at oplysningerne i denne ansøgning er korrekte.	
	Ansøgeren forpligter sig til at tilbagebetale ethvert fejlagtigt udbetalt beløb.	

(*) Sæt kryds ▶

(*) Sæt kryds ▶

(sted)

den

(dato)

(underskrift)

Oversigt over de merværdiafgiftsbeløb, der vedrører den i denne ansøgning nævnte periode					
Løbe-nummer	Godernes eller tjenesteydelsernes art	Leverandørens eller yderens navn og adresse samt om muligt momsregistreringsnummer	Importdokumentets eller fakturaens dato og nummer	Størrelse af den importafgift, der søges tilbagebetalt	Forbeholdt administrationen
10					
					I alt

Forbeholdt administrationen

BILAG B

MODEL

ERKLÆRING OM DEN AFGIFTSPLIGTIGES STILLING

Undertegnede .....
(den kompetente myndigheds adresse)

erklærer, at .....
(fulde navn eller forretningsbetegnelse)

.....
(virksomhedens art)

.....
(virksomhedens adresse)

er merværdiafgiftspligtig under følgende registreringsnummer ⁽¹⁾ .....

.....
(dato)

.....
(Underskrift, navn og stilling)

⁽¹⁾ Hvis ansøgeren ikke har noget registreringsnummer, skal den kompetente myndighed anføre grunden hertil.

BILAG C

Fortegnelse over de oplysninger, som den skriftlige vejledning under alle omstændigheder skal indeholde

- A. Ansøgningen skal udfærdiges på en formular, som er trykt på et af de officielle fællesskabssprog, men formularen skal udfyldes på et af tilbagebetalingslandets sprog.
- B. Ansøgningen skal udfyldes med blokbogstaver og indgives til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat senest den 30. juni i året, der følger efter det år, som ansøgningen vedrører (se nedenfor under D).
- C. Registreringsnummeret i tilbagebetalingslandet skal oplyses, såfremt det er ansøgeren bekendt.
- D. Ansøgningen skal indgives til de respektive kompetente myndigheder i:
- Belgien .....
  - Danmark .....
  - Tyskland .....
  - Frankrig .....
  - Irland .....
  - Italien .....
  - Luxembourg .....
  - Nederlandene .....
  - Det forenede Kongerige .....
- E. Ansøgningen skal vedrøre goder eller tjenesteydelser, som er faktureret, eller indførsel, der har fundet sted, i en periode på mindst tre måneder og højst et kalenderår. Den kan dog vedrøre en periode under tre måneder, når denne periode udgør resten af et kalenderår. En sådan ansøgning kan desuden vedrøre fakturaer, som ikke er medtaget i tidligere ansøgninger, når disse vedrører transaktioner i det pågældende kalenderår.
- F. I rubrik 9 a) i formularen anfører ansøgeren arten af den virksomhed, til hvilken han har erhvervet goderne eller tjenesteydelserne, der omhandles i ansøgningen om tilbagebetaling af afgift (f.eks. deltagelse i den internationale udstilling..... i ..... fra ..... til ....., stand nummer ....., eller i international transport af varer fra ..... til ..... den .....).
- G. Sammen med ansøgningen indgives en attestation, der er udstedt af myndighederne i den medlemsstat, hvor ansøgeren er etableret, og hvori det bekræftes, at den pågældende er merværdiafgiftspligtig i denne stat. Når den under D nævnte myndighed allerede har en attestation, behøver ansøgeren dog ikke indgive en ny attestation det første år efter indgivelsen af den første.
- H. Ansøgningen skal ledsages af originale fakturaer eller importdokumenter med angivelse af de merværdiafgiftsbeløb, som ansøgeren har betalt.

- I. Ansøgningen kan omfatte flere fakturaer eller importdokumenter, men må dog ikke for året 19.. vedrøre et samlet merværdiafgiftsbeløb på mindre end:

..... bfr./lfr.	..... DM	..... £	..... fl.
..... dkr.	..... ffr.	..... lire	..... irske £

hvis den pågældende periode er højst et kalenderår, men mindst tre måneder,

eller mindre end:

..... bfr./lfr.	..... DM	..... £	..... fl.
..... dkr.	..... ffr.	..... lire	..... irske £

hvis den pågældende periode er et kalenderår eller under tre måneder.

- J. Transaktioner i forbindelse med transport er afgiftsfritaget, når de udføres inden for rammerne af international godstransport og specielt — på visse vilkår — transport forbundet med transit, udførsel eller indførsel af goder.
- K. Enhver uretmæssig tilbagebetaling kan give anledning til at anvende de bøde- eller straffebestemmelser, der er fastsat i lovgivningen i den stat, som har tilbagebetalt beløbet.
- L. Myndighederne i tilbagebetalingslandet forbeholder sig muligheden af at foretage tilbagebetalingen ved check eller postanvisning lydende på ansøgerens navn.
-

KOMMISSION

KOMMISSIONENS DIREKTIV

af 22. november 1979

om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 74/347/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende synsfelt og forrudeviskere for landbrugs- og skovbrugshjultraktorer

(79/1073/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 74/150/EØF af 4. marts 1974 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af landbrugs- og skovbrugshjultraktorer ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 79/694/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 11, 12 og 13,

under henvisning til Rådets direktiv 74/347/EØF af 25. juni 1974 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende synsfelt og forrudeviskere for landbrugs- og skovbrugshjultraktorer ⁽³⁾,

under henvisning til Rådets direktiv 77/536/EØF af 28. juni 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om førerværn af landbrugs- og skovbrugshjultraktorer ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Takket være de indhøstede erfaringer og under hensyntagen til vedtagne bestemmelser om førerværn, som påvirker udformningen af de dele på traktorerens overbygning, som har stor betydning for synsfeltet, er det nu blevet muligt at tilpasse bestemmelserne om synsfeltet til den tekniske udvikling;

kravene i forbindelse med trafiksikkerhed ved kørsel med landbrugs- og skovbrugshjultraktorer er øget;

foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for tilpasning til den tekniske udvikling af direktiverne til fjernelse af de tekniske hindringer for samhandelen inden for Landbrugs- og Skovbrugstraktorsektoren —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 74/347/EØG foretages følgende ændringer:

1. I artikel 2 og 3 slettes ordene »synsfelt eller«.
2. Efter artikel 3 indføres følgende artikel 3a:

»Artikel 3a

1. Fra og med den 1. maj 1980 kan medlemsstaterne ikke af grunde, der vedrører traktorerens synsfelt:

— for en traktortype nægte EØF-standardtypegodkendelse og udstedelse af det i artikel 10, stk. 1, sidste afsnit, i direktiv 74/150/EØF omtalte dokument eller national godkendelse,

— forbyde første ibrugtagning af traktorerne,

når synsfeltet på denne traktortype eller disse traktorer er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv.

2. Fra og med den 1. oktober 1980 kan medlemsstaterne:

— ikke længere udstede det i artikel 10, stk. 1, sidste afsnit, i direktiv 74/150/EØF omtalte dokument for en traktortype, på hvilken synsfeltet ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv,

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 28. 3. 1974, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. L 205 af 13. 8. 1979, s. 17.

⁽³⁾ EFT nr. L 191 af 15. 7. 1974, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 220 af 29. 8. 1977, s. 1.

— nægte national godkendelse af en traktortype, på hvilken synsfeltet ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv.

3. Fra og med den 1. januar 1983 kan medlemsstaterne forbyde første ibrugtagning af traktorer, hvis synsfelt ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv.«

3. Bilaget ændres i overensstemmelse med bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter senest den 30. april 1980 de bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efter-

komme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. november 1979.

På Kommissionens vegne

Étienne DAVIGNON

Medlem af Kommissionen

BILAG

1.4 affattes således:

Blændevirkning

Ved »blændevirkning« forstår korderne til de sektorer af den halve synskreds, som ikke kan ses på grund af komponenter, f.eks. tagstøtter, luftindsugnings- eller udstødningsrør og ramme til forruden.

2.2.1.1 affattes således:

Traktoren anbringes på en vandret flade som vist i figur 2. To punktformede lyskilder (f.eks. 2×150 W, 12 V) anbringes symmetrisk i en afstand af 65 mm fra hinanden på en vandret støtte, der går igennem referencepunktet. Når blændevirkningen måles, skal støtten være indstillet således, at den linje, der forbinder lyskilderne, er vinkelret på den linje, der forbinder den komponent, som bryder udsynet med referencepunktet.

Blændevirkningen bestemmes i overensstemmelse med 1.4 ved på den halve synskreds at måle overlappningen af de skygeområder (kerneskygger) fra de komponenter, der bryder udsynet, som fremkommer ved samtidig eller skiftevis at tænde de to lyskilder (figur 3).

2.2.1.2 affattes således:

Blændevirkningerne må ikke overstige 700 mm.

2.2.1.3 affattes således:

Blændevirkninger, der stammer fra tilstødende komponenter med over 80 mm bredde, skal være beliggende således, at linjen mellem midtpunkterne i to blændevirkninger, målt som korde på den halve synskreds, er mindst 2 200 mm lang.

2.2.1.5 affattes således:

Uden for synssektoren godkendes blændevirkninger, der er større end 700 mm, men mindre end 1 500 mm, imidlertid, såfremt de komponenter, der er årsag til dem, hverken kan have en anden form eller kan anbringes anderledes: i alt må der på hver side være enten to sådanne blændevirkninger, hvoraf den ene ikke må være større end 700 mm, og den anden ikke må overskride 1 500 mm, eller to sådanne blændevirkninger, som hver især ikke er større end 1 200 mm.

2.2.2.1 affattes således:

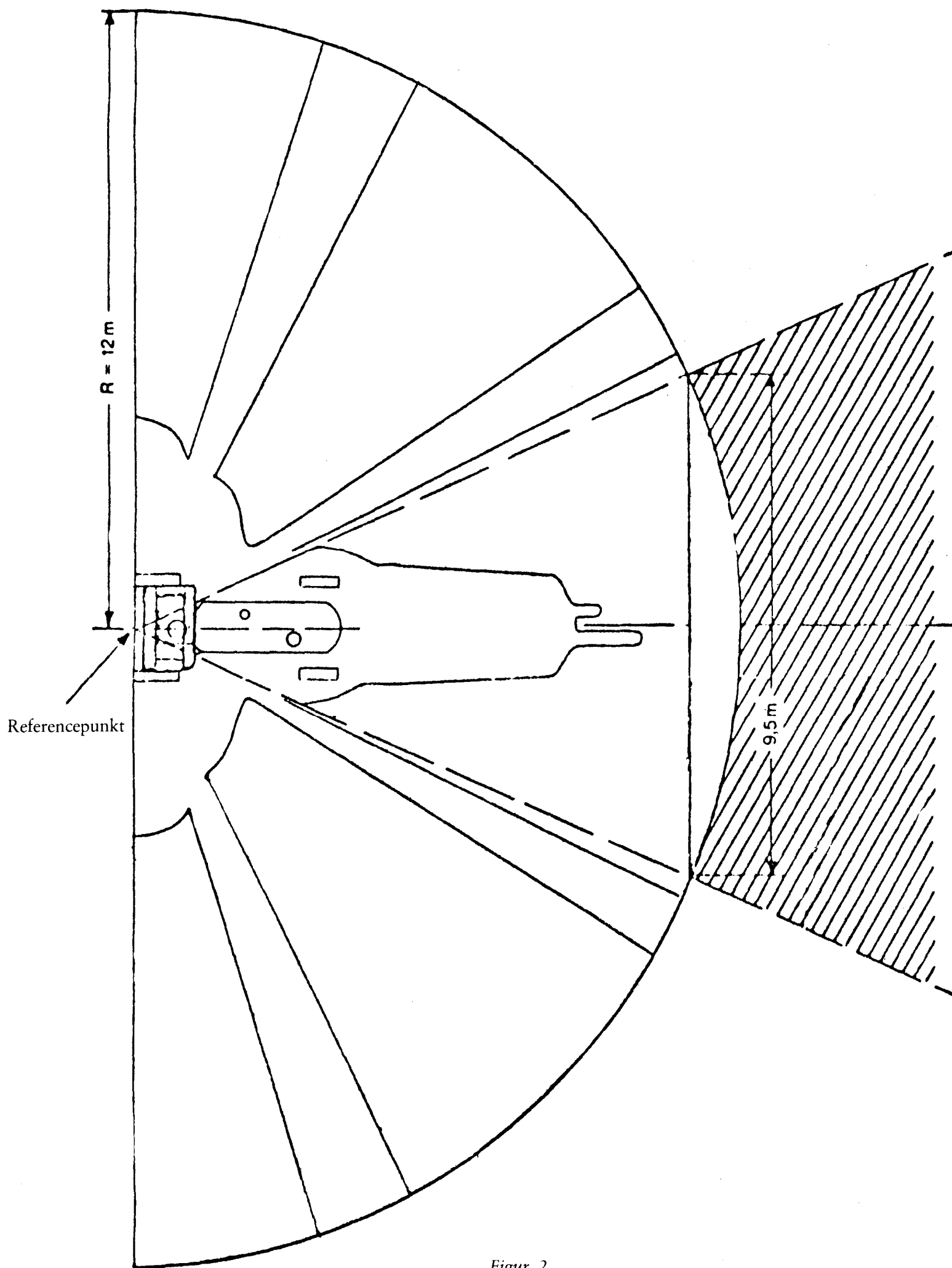
I stedet for den afprøvning, der er omhandlet i 2.2.1, kan tilladeligheden af de forskellige blændevirkninger kontrolleres matematisk. 2.2.1.2, 2.2.1.3, 2.2.1.4, 2.2.1.5 og 2.2.1.6 gælder for størrelsen, fordelingen og antallet af blændevirkningerne.

2.5 affattes således:

Med henblik på at bestemme blændevirkningen i synssektoren kan de blændevirkninger, der stammer fra forruden og enhver anden hindring, i overensstemmelse med forskrifterne i 2.2.1.4 betragtes som én samlet blændevirkning, såfremt afstanden mellem de yderste punkter i denne blændevirkning ikke overstiger 700 mm.

I figur 2 erstattes tegningen af følgende tegning:

Figur 2